

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 23 ມັກກະຣາ 2022 (01-23-2022)

ຊຸມແຫ່ງການທໍຣະຍົດ

ມີຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງຢ່າງໃດໃນຫຼາຍໆປີຜ່ານມາ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າກໍາລັງທໍາງານ, ແມ້ກະທັ້ງຍາມທີ່ບໍ່ປາກົດເຫັນຢ່າງຊັດເຈນ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ.

ການວາງໃຈເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າສູງ ແລະ ມັນເຈັບປວດແທ້ໆເມື່ອການວາງໃຈນັ້ນຫາຍໄປ. ທ່ານເຄີຍມີເພື່ອນຫັນຫຼັງໃຫ້ທ່ານບໍ່? ມີອ້າຍນ້ອງຍິນສໍານວນພ້ອງສານຕໍ່ສູ້ທ່ານບໍ່? ຄວາມເຈັບປວດຈາກການທໍຣະຍົດສາມາດເປັນການບົດໃຫ້ແຫຼກຍ່ອຍຍັບ. ເມື່ອພັນທະມິດທີ່ເຮົາໄວ້ວາງໃຈກັບກາຍເປັນສັດຕູ, ຣະດູໜາວອັນຍາວນານຂອງການຂົ່ມເຫັງສາມາດເຂົ້າມາປົກຄຸມພາຍໃນໃຈເຮົາ.

ເຄວິນເປັນຜູ້ປູກສ້າງໂບດໃນຕາເວັນຕົກກາງ. ເມື່ອອາຍຸ 25 ປີ, ເພິ່ນຮູ້ສຶກໄດ້ຮັບການຮຽກເອີ້ນໃຫ້ເລີ່ມກໍ່ຕັ້ງໂບດໃໝ່. ເພິ່ນໄດ້ຮວບຮວມເອົາທິມບຸກເບີກ, ສ້າງເວັບໄຊທ໌, ແລະ ເປັນເຈົ້າພາບກອງປະຊຸມເພື່ອກໍານົດຄວາມສົນໃຈ. ເປັນທີ່ຊາບກັນວ່າເພິ່ນບໍ່ເປັນຄົນແຂງແຮງໃນດ້ານທັກສະການຈັດຕັ້ງ, ເຄວິນໄດ້ເລືອກເອົາທິມງານແຂງແກ່ນດ້ານຍຸດທະສາດອ້ອມຮອບຕົວເອງໄວ້ຢ່າງຊານສລາດ. ໂບດພຸ່ງໄປດັ່ງຈະຫຼວດ. ແຕ່ແລ້ວສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດກໍເກີດຂຶ້ນ. ເບື້ອງຫຼັງສາກ, ຜູ້ນໍາເຄວິນໄດ້ຈັດວາງພວກຫົວຕໍ່ຕ້ານຢ່າງລັບໆໄວ້. ພວກເຂົາຊອກຫາຜູ້ນໍາໂບດສົດໆໃໝ່ທີ່ມີທັກສະໃນການບໍລິຫານສູງກວ່າ, ແລະເຂົາໄດ້ໄລ່ເຄວິນອອກຈາກໂບດທີ່ເພິ່ນນໍາພາເລີ່ມຕົ້ນກໍ່ຕັ້ງມາ. ບາງທີທ່ານອາດມີເຮືອງການຖືກຫັກຫຼັງຄືກັນກັບເຄວິນ. ການກະບົດສາມາດເປັນການທໍາລາຍ, ແລະຄວາມຂົ່ມເຫັງສາມາດກິນກິນພວກເຮົາ. ພວກເຮົາບໍ່ຈໍາເປັນປະເຊີນກັບການທໍຣະຍົດຕາມລໍາພັງ. ພຣະເຈົ້າຍັງທໍາງານ, ດັ່ງທີ່ເຮົາຈະໄດ້ເຫັນຈາກຊີວິດຂອງໂຢເຊັບ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ: (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ປະຖົມການ 37:1-5.

¹ຢາໂຄບໄດ້ອາສັຍຢູ່ໃນປະເທດການາອານ ບ່ອນທີ່ພໍ່ຂອງຕົນເຄີຍອາສັຍຢູ່ແຕ່ກ່ອນນັ້ນເລື້ອຍມາ. ²ປວັດຄອບຄົວຢາໂຄບມີດັ່ງນີ້: ໂຢເຊັບ ຊາຍໜຸ່ມອາຍຸ 17 ປີ ເຄີຍໄປລ້ຽງຝູງແກະ ແລະແບນໍາພວກອ້າຍ ຄືພວກລູກຊາຍຂອງນາງບິນຮາ ແລະນາງຊິລະປາເມັງນ້ອຍຂອງພໍ່ຢູ່ສເມີ ລາວໄດ້ພ້ອງການກະທໍາຊົ່ວ ຂອງພວກອ້າຍສູ່ພໍ່ພັງເລື້ອຍໆ. ³ອິສຣາເອນຜູ້ເປັນພໍ່ ຊຶ່ງຮັກໂຢເຊັບຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍຄົນອື່ນ ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ລາວເມື່ອເວລາເຖົ້າແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ຕັດເສື້ອລ່າມມີແຂນຜືນນຶ່ງໃຫ້ລາວ. ⁴ເມື່ອພວກອ້າຍເຫັນດັ່ງນັ້ນ ກໍອິດສາແລະຊັງໂຢເຊັບຫຼາຍທີ່ສຸດຈົນບໍ່ເວົ້າຈາປາສັຍນໍາລາວຢ່າງທີ່ເຄີຍສນິດສນົມຕີແຕ່ກ່ອນ. ⁵⁻⁷ວັນນຶ່ງ ໂຢເຊັບໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນສູ່ພວກອ້າຍພັງວ່າ, “ຂ້ອຍຝັນເຫັນພວກອ້າຍກັບຂ້ອຍກໍາລັງພາກັນມັດເຂົ້າຢູ່ທົ່ງນາ ເມື່ອມັດແລ້ວມັດເຂົ້ານັ້ນກໍຕັ້ງຂັ້ນ ມັດເຂົ້າຂອງພວກອ້າຍກໍມາລ້ວມັດເຂົ້າຂ້ອຍເປັນວົງມົນ ແລ້ວກໍລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າມັດເຂົ້າຂ້ອຍ.

ພວກເຮົາເກີດມາໃນຄອບຄົວ, ແລະທຸກຄອບຄົວກໍທົນທຸກຍ້ອນຄວາມບາບຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ. ນິສັຍບາບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖ່າຍ

ທອດຈາກລຸ້ນນີ້ສູ່ລຸ້ນໜ້າ. ແມ່ນແຕ່ ຢາໂຄບ ພໍ່ຂອງໂຢເຊັບ ກໍບໍ່ຖືກຍົກເວັ້ນ. ໜ້າມືດຕາມົວຕໍ່ຄວາມຜິດໃນຄວາມນິຍົມຊົມ
ຊອບຂອງເພິ່ນ, ຢາໂຄບໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຊຶ່ງຈະຫຼັງໄຫຼສູ່ລູກຂອງເພິ່ນ ແລະ ເປັນຜົນສະທ້ອນເລິກລົງໄປ
ຮອດຄອບຄົວ. ຂໍບົກພ່ອງທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດແມ່ນຍອມຮັບປະເພນີຫຼາຍເມັງແລະປາກົດການຫັກຫຼັງຊຶ່ງບ່ຽງຢ່າງອີກກະທຳກ.

ທ່ານອາດບັນລະຍາຍຄອບຄົວຂອງຢາໂຄບຢ່າງໃດ?

ຢາໂຄບໄດ້ສາດນ້ຳມັນໃສ່ກອງໄພ ໂດຍການເອົາ “ເສື້ອລ່າມແຂນຍາວ” ຜົນນຶ່ງໃຫ້ໂຢເຊັບ. ນັກສາສນາສາດບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ
ເສື້ອຄຸມດັ່ງກ່າວມີສີສັນພິເສດ ຫຼືເປັນເສື້ອແຂນຍາວທີ່ເປັນຈຸດໂດດເດັ່ນ. ບໍ່ວ່າທາງໃດກໍຕາມ, ເສື້ອຄຸມທີ່ເຮັດເອງແບບພິເສດ
ນີ້ຄ້າຍກັບວ່າເປັນແຮງພັກດັນຕໍ່ພວກອ້າຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂໍ້ຄວາມບໍ່ໄດ້ບອກວ່າໂຢເຊັບຢາກໄດ້ຂອງຂວັນຫຼືບໍ່ກໍຕາມ. ໃນປະ
ເພນີສມັຍບູຮານ, ການປະຕິເສດຂອງຂວັນຖືເປັນການປະຕິເສດບຸກຄົນທີ່ໃຫ້, ດັ່ງນັ້ນໂຢເຊັບຈຳຕ້ອງໄດ້ນຸ່ງເສື້ອຜົນນັ້ນ. ໂຢ
ເຊັບໄດ້ກາຍເປັນເປົ້າສາຍຕາ, ເພາະສາຍຕາຈ້ອງໃສ່ເສື້ອຄຸມເຮັດໃຫ້ເລືອດອ້າຍຂອງລາວພົດຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ພັຍພິບັດຂອງ
ໂຢເຊັບສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຄວາມຜິດພໍ່ຂອງລາວກໍຈິງ, ມັນຍັງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຄວນສັງເກດເຫັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີບົດ
ບາດໃນເຣື່ອງນີ້. ໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຖືກຕຳນິສຳລັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແມ່ນພຣະອົງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາເດີນຜ່ານ
ທ່ອມພູອັນມົດມົດນັ້ນ.

ພວກເຮົາຮູ້ສິ່ງນີ້ໄດ້ແນວໃດ? ໂຢເຊັບໄດ້ຜັນເຫັນໃນຄວາມຜັນເຫື່ອທຳອິດເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຈະກະທຳ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງ
ຄວາມຜັນມາໃຫ້ ແລະໂຢເຊັບກໍໄດ້ເລົ່າສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ. ມັນອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນການກະທຳທີ່ໂງ່, ແຕ່ໂຢເຊັບກໍໄດ້ບອກຢ່າງ
ຈິງຈັງໃຫ້ອ້າຍຂອງລາວແລ້ວວ່າ ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາຈະໄດ້ກື້ມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າລາວ. ໂດຍການເປີດເຜີຍຄວາມຜັນຂອງລາວ,
ໂຢເຊັບໄດ້ກຳນົດເສັ້ນທາງຊີວິດຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ເພີ່ມຄວາມກຽດຊັງໃຫ້ອ້າຍຂອງລາວຕໍ່ລາວ.

ໃນທີ່ສຸດ, ເຣື່ອງຂອງໂຢເຊັບແມ່ນເຣື່ອງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້ານຳໃຊ້ໃນກິຈກັມປະຈຳວັນຂອງຊີວິດມະນຸສໂລກ ເພື່ອນຳມາຊຶ່ງ
ຈຸດປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ເໝືອນເຣື່ອງຂອງໂມເຊ, ບໍ່ມີການອັດສະຈັນໃດໆທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນການອັດສະຈັນທີ່ຈະເກີດ
ຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງໂຢເຊັບ. ເຖິງຈະບໍ່ປາກົດແຈ້ງກໍຕາມ. ແລະຊີວິດປົກກະຕິກໍດຳເນີນໄປແນວນັ້ນ.

ເຣື່ອງຂອງໂຢເຊັບຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າ ເຮົາສາມາດວາງໃຈໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍເຮົາ ຜ່ານພົ້ນບັນຫາຄອບຄົວທຸກວັນໄດ້
ຢ່າງໃດ. ການສຶກສາຮະບົບຄອບຄົວ ແລະເຊື້ອສາຍທີ່ບໍ່ທ່າງານ, ໄດ້ສ້າງການສົນທະນາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ພວກເຮົາທຸກຄົນຢູ່
ໃນເຮືອລຳດຽວກັນ: ພວກເຮົາມີການແຕກຫັກໃນຄົວເຮືອນຂອງເຮົາ. ເໝືອນດັ່ງປາລອຍໃນນ້ຳເບື້ອນ, ພວກເຮົາມັກບໍ່ລະວັງ
ສິ່ງທີ່ເປັນພິດຕົວຈິງຂອງຄອບຄົວເຮົາ. ຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານເຣື່ອງຂອງໂຢເຊັບ, ຈົ່ງລະວັງເຣື່ອງທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຄອບຄົວ
ທ່ານ ວ່າມັນໄດ້ຫຼຸ່ມຫຼອມທ່ານຢ່າງໃດ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຊ້ມັນ-ທັງໝົດ-ເພື່ອນຳກຽດມາສູ່ພຣະອົງ.

2. ປະຖົມການ 37:19-24.

19-20 ມີຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກອ້າຍເວົ້າວ່າ, “ຄົນຊ່າງຜົນມານີ້ແລ້ວ ບັດນີ້ ພວກເຮົາພາກັນຂ້າມັນເທາະ ແລະໂຍນສົບມັນລົງ
ສ້າງ ແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງພາກັນເວົ້າວ່າ ສັດຮ້າຍກັດກິນມັນ ແລ້ວເຮົາກໍຈະໄດ້ຄອຍເບິ່ງວ່າຄວາມຜັນຂອງມັນນັ້ນຈະເປັນໄປໄດ້
ບໍ່.” *21* ເມື່ອຮູ້ເປັນໄດ້ຍິນພວກອ້າຍເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ກໍພະຍາຍາມຊອກຫາວິທີຊ່ອຍໂຢເຊັບ. *22* ລາວເວົ້າວ່າ “ຢ່າຕີຢ່າຂ້າມັນເທາະ
ພຽງແຕ່ໂຍນມັນລົງໃນສ້າງບ່ອນຖິ່ນກັນດານນີ້ກໍພໍແລ້ວ” ລາວເວົ້າເຊັ່ນນີ້ ກໍເພື່ອຈະຊ່ອຍເຫຼືອໂຢເຊັບ ໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື້ອມມີ
ຂອງພວກເຂົາ ແລ້ວກໍຈະສົ່ງລາວເມືອຫາພໍ່. *23* ພໍໂຢເຊັບມາຮອດບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຢູ່ ພວກເຂົາກໍກຸມແກ້ເສື້ອລ່າມມີແຂນຂອງ
ລາວອອກ. *24* ແລ້ວຈັບລາວໂຍນລົງໃນສ້າງທີ່ບໍ່ມີນ້ຳ.

ພວກອ້າຍອາດບໍ່ໄດ້ຊອກເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງໂຢເຊັບດອກ, ແຕ່ເມື່ອໂອກາດເຂົ້າມາເອງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງວາງແຜນຖິ້ມລາວລົງໃນຂຸມແລະປ່ອຍໃຫ້ລາວຕາຍ. ຈົບເກມ-ເຂົາຄິດວ່າ.

ທີ່ນີ້ມີຫຼັງເກີດຂຶ້ນແທ້? ຮາກຂອງຄວາມຂົມຂຶ້ນເກັບກຽວຄວາມຂົມຂຶ້ນ. ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ “ຄົນດີຍ່ອມເອົາຂອງດີອອກມາຈາກຄັງດີແຫ່ງໃຈຂອງຕົນ ແລະ ຄົນຊົ່ວກໍຍ່ອມເອົາຂອງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງຊົ່ວແຫ່ງໃຈຂອງຕົນເພາະວ່າໃຈເຕັມລົ້ນດ້ວຍອັນໃດ ປາກກໍເວົ້າອອກມາຢ່າງນັ້ນ (ລູກາ 6:45). ຄວາມເວົ້າຂອງເຮົາແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງສິ່ງເກີດຂຶ້ນໃນສ່ວນເລິກໃນໃຈຂອງເຮົາ. ພິດຮ້າຍຂອງຄວາມອິດສານັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແຈ່ມແຈ້ງແລ້ວໃນພວກອ້າຍທີ່ເປັນພິດເປັນພັຍຂອງໂຢເຊັບ. ພວກເຮົາຕ້ອງສລາດກວດເບິ່ງໃຈຂອງເຮົາເອງ. ມັນເປັນການກ່າວໂທດເພື່ອຢຸດເຮົາໃຫ້ໄຕ່ຕອງບຸກຄົນທີ່ເຮົາຖືກລ້ຽວໃຫ້ອິດສາໃນຊີວິດປະຈຸບັນຂອງເຮົາ. ການອິດສາເກີດຂຶ້ນໃນທົ່ວທັງໂລກ, ແລະຢ່າງໜ້າເສັງດາຍ, ພວກເຮົາສາມາດພົບເຫັນໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດເໝືອນກັນ.

ມັນສໍາຄັນຄວນແກ່ການພິຈາະນາວ່າຄວາມອິດສາອາດສັຍຢູ່ໃນໃຈເຮົາຫຼືບໍ່, ມັນເປັນການສລາດທີ່ຈະພິຈາະນາ ເບິ່ງວ່າພວກເຮົາເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການອິດສາໃນໃຈຄົນອື່ນບໍ່. ບາງທີພວກເຮົາສົມທຽບເຂົາໃສ່ທ່ານເອງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທໍາຕໍ່ທ່ານຫຼືປະທານໃຫ້ທ່ານຫຼາຍກວ່າເຂົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາເຣັດແກ່ທ່ານໃນບາງບ່ອນຂອງຊີວິດທ່ານບໍ່? ທ່ານມີຊີວິດສົມຣົດທີ່ວິເສດ, ແລະສນິດສນົມກົມກຽວກັນດີບໍ່? ທ່ານມີລູກທີ່ມີການປະພຶດດີບໍ່? ທ່ານມີການງານຕໍາແໜ່ງສູງບໍ່? ຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນທ່ານຢ່າງຊັດເຈນໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ມີໂອກາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຄົນອື່ນຈະອິດສາ ແລະກໍແຄ້ນເຄືອງທ່ານໃນເຣື່ອງນັ້ນໆ.

ການສູ້ຊົນກັບການອິດສາມີຈົງກັບເຮົາທຸກຄົນ. ໃນບາງຈຸດ, ພວກເຮົາອາດກ້າວເຂົ້າໃນການທົດລອງນີ້ ແລະອາດໃຈຮ້າຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຢ່າງລັບໆທີ່ພຣະອົງປະທານສິ່ງທີ່ເຮົາຢາກໄດ້ໃຫ້ຄົນອື່ນ. ເພື່ອປ້ອງກັນຈາກສິ່ງນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງສວມຄວາມຄິດພຣະຄຣິດ. “³ຢ່າເຮັດສິ່ງໃດໃນທາງຊົງດີຫລືຖືກັນ ແຕ່ຈົ່ງຖ່ອມໃຈລົງຖືວ່າຄົນອື່ນດີກວ່າຕົນ. ⁴ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດເຫັນແກ່ປໂຍດຂອງຕົນຝ່າຍດຽວ ແຕ່ຈົ່ງເຫັນແກ່ປໂຍດຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍ. ⁵ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈົ່ງມີນໍ້າໃຈຕໍ່ກັນເໝືອນຢ່າງທີ່ມີໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ” (ພິລິບປອຍ 2:3-5).

ຜົນສະທ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍອັນໃດທີ່ທ່ານເຫັນຈາກຄວາມອິດສາແລະໃຈຮ້າຍ?

3. ປະຖົມການ 37:26-27

²⁶ຢູດາເວົ້າຕໍ່ພວກອ້າຍວ່າ, “ຖ້າໝູ່ເຮົາຂ້າມັນ ແລະອໍາຄວາມຜິດໄວ້ ໝູ່ເຮົາຈະໄດ້ຫຼັງ? ²⁷ໝູ່ເຮົາພາກັນຂາຍມັນໃຫ້ພວກອິສ-ມາເອນຈະບໍ່ດີກວ່າບໍ່? ຖ້າເຮັດຢ່າງຂ້ອຍວ່ານີ້ ກໍບໍ່ຕ້ອງຂ້າຕີມັນ ເຖິງຢ່າງໃດມັນກໍເປັນນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ແລະເປັນເລືອດເນື້ອເຊື້ອໄຂອັນດຽວກັນ” ພວກອ້າຍທຸກຄົນກໍເຫັນພ້ອມ.

ເຖິງແມ່ນວ່າເຮືອງຂອງໂຢເຊັບເບິ່ງຄືວ່າຈະຢຸດສັງກຢູ່ໃນຂຸມນັ້ນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າມີແຜນການອື່ນ. ພວກອ້າຍ“ໄດ້ລົງຄວາມເຫັນ” ແລະໄດ້ຕັດສິນໃຈໃນວິນາທີສຸດທ້າຍວ່າຂາຍລາວໃຫ້ໄປເປັນທາດແທນທີ່ຈະປ່ອຍລາວໄວ້ໃນນໍ້າສ້າງໃຫ້ຕາຍ. ການຕັດສິນໃຈໃນວິນາທີສຸດທ້າຍຂອງເຂົາຈະເປັນຜົນດີຕໍ່ຄອບຄົວຂອງເຂົາ-ແລະ ໃນທີ່ສຸດຕໍ່ປະເທດອິສຣາເອນທັງປະເທດ-ໃນທາງທີ່ເຂົາຄິດບໍ່ເຖິງ. ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າເຖິງເຊື້ອສາຍນຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຊື້ອສາຍອື່ນໆໃນວັນນະຄະດີບູຮານ. ລາວຈະຈ້ອງເບິ່ງຕາຜູ້ຊາຍທີ່ອິດເມື່ອຍເຫຼົ່ານັ້ນແລະເວົ້າວ່າ, “ການທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດອຸບາຍຊົ່ວຕໍ່ຂ້ອຍນັ້ນບັດນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບແທນຄືນດ້ວຍການດີ ເພື່ອຮັກສາຊີວິດຂອງປະຊາຊົນທັງມວນໄວ້ ທີ່ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ທຸກວັນນີ້ກໍຍ້ອນຄວາມດີອັນນີ້ (ປຣກ 50:20). ມັນເປັນແຜນການອັນເລີດລ້ຳຈາກພຣະອາຈານ.

ທ່ານເຫັນການງານຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດໃນຊີວິດຂອງຄົນເຮົາໃນຂະນະຕົກຂຸມ?

ຂນະທີ່ໂຢເຊັບຮູ້ສຶກຄືວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມລາວໃນເວລານັ້ນ, ແທ້ຈິງພຣະເຈົ້າໄດ້ມີແຜນການຍົກລາວຂຶ້ນສູ່ຕໍາແໜ່ງອໍານາດສູງກວ່າ. ພຣະເຈົ້າມັກຈະເຮັດສິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ເຮົາຄິດສເມີ. ແມ້ກະທັ້ງເວລາຄົນອື່ນຕັດເຮົາອອກ ພຣະອົງຊົງນັບເຮົາເຂົ້າ. ໂຢເຊັບຖືກທໍຣະຍົດຈາກອ້າຍຂອງລາວເອງແລະຂາຍເປັນ“ເງິນຊາວຫຼຽນ”(ຂໍ້ 28). ຄ້າຍຄືກັນກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະເຢຊູ. ນັກສາສນາສາດຫຼາຍຄົນໄດ້ຊີ້ປະເດັນທີ່ວ່າ ເຮືອງຂອງໂຢເຊັບເປັນເງົາຂອງເຮືອງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ຄວາມຄ້າຍຄືກັນກໍຊັດເຈນ. ລາວເປັນລູກທົວແກ້ວທົວແຫວນຂອງພໍ່, ຖືກສົ່ງໄປທົ່ງນາເພື່ອກວດກາເບິ່ງພວກອ້າຍ, ແລະຖືກຂາຍເປັນເງິນບໍ່ທໍ່ໃດຫຼຽນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ: ໂດຍທາງຄວາມທຸກທໍຣະມານທີ່ບໍ່ຍຸຕິທັມ, ລາວໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ໂຜດຄົນຂອງລາວໃຫ້ພົ້ນພັຍແລະປົກຄອງເຂົາ. ມັນເປັນວິທີທີ່ໜ້າສົນໃຈທີ່ຈະຕ້ອງຄິດກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້. ແມ່ນແຕ່ໃນພຣະຄໍາພີເດີມ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊີ້ໃສ່ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະກະທໍາຜ່ານທາງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຊອກຫາແລະໂຜດເອົາຜູ້ຫຼົງຫາຍ.

ໂຢເຊັບໄດ້ພົບກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານມາກມາຍໃນຊີວິດ. ຖືກຂາຍເປັນທາດກໍ່ເລວຮ້າຍພໍ່ແຮງແລ້ວ, ແຕ່ໂຢເຊັບຍັງຈະພົບກັບຄວາມສູນເສັງຕື່ມອີກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງທໍາງານຢູ່, ແລະ ພຣະອົງຊົງທໍາງານໃນຊີວິດເຮົາເໝືອນກັນ. ເມື່ອພວກເຮົາຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາຊີວິດເບິ່ງຄືວ່າ ຈະເຖິງທາງຕັ້ນຈົ່ງລະນຶກເຖິງຊີວິດຂອງໂຢເຊັບ. ພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າອາດເຫັນບໍ່ຊັດເຈນໃນເວລານັ້ນ, ແຕ່ ພຣະອົງຍັງຊົງທໍາງານຢູ່. ຊີວິດຈະຈັດການກັບສ່ວນຂອງຄວາມຜິດຫວັງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ, ແຕ່ ຂໍກຸນແຈແມ່ນ ຈົ່ງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າແລະວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ.

ກຸ່ມຂອງເຮົາສາມາດຊ່ວຍແນວໃດໃນເວລາເຮົາປະເຊີນກັບຄວາມເສັງຫາຍແລະການທໍຣະຍົດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ພຣະເຈົ້າກໍາລັງທໍາງານ, ເຖິງແມ່ນຈະບໍ່ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນກໍຕາມ. ຈົ່ງເລືອກການນໍາໃຊ້ຂໍ້ໃດນຶ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
- **ຈົ່ງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.** ຫຼາຍຊີວິດຖືກປະຕິເສດ, ບໍ່ຍອມຮັບຮູ້ວ່າຫົວໃຈຂອງເຂົາແຕກສລາຍ. ບາດກ້າວທໍາອິດ ແມ່ນເປີດໃຈກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຍອມຮັບຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຍາກຂອງທ່ານ.
  - **ອະທິຖານເພື່ອເພື່ອນຄົນນຶ່ງ.** ເຮົາສ່ວນຫຼາຍຮູ້ຈັກບາງຄົນທີ່ຮູ້ສຶກຖືກທໍຣະຍົດຢ່າງໜັກ. ຈົ່ງເລີ້ມອະທິຖານເພື່ອເຂົາແລະຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍວ່າພຣະເຈົ້າກໍາລັງທໍາງານໃນການຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ໄດ້ຮັບການຮັກສາ. ຈົ່ງຕຽມພ້ອມທີ່ຈະກ້າວເຂົ້າໄປໃນຄໍາຕອບຕໍ່ຄໍາອະທິຖານນັ້ນ.
  - **ເລີ້ມຕັ້ງກຸ່ມຊ່ວຍໝູນ.** ເມື່ອທ່ານພົບເຫັນຄົນອື່ນຈັດການກັບການທໍຣະຍົດ, ຈົ່ງພິຈາຣະນາເລີ້ມຕົ້ນ ສຶກສາພຣະຄໍາພີຢ່າງບໍ່ເປັນທາງການ, ບາງທີອາດເປັນກາເຟປະຈໍາອາທິດ. ຈົ່ງເຊີນເອົາຜູ້ທີ່ຊນະການຕໍ່ສູ້ຂອງເຂົາຈັກຄົນສອງຄົນທີ່ສາມາດຊ່ວຍຄົນອື່ນໄດ້.
- ເຮົາມາພາກັນກັບໄປຫາຜູ້ປຸກສ້າງໂບດເຄວີນເທາະ. ເຮືອງຂອງລາວບໍ່ຈົບລົງບ່ອນລາວຖືກໂລ່ອອກຈາກໂບດແຫ່ງທໍາອິດນັ້ນ. ລາວປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມແພ້ໃນຄວາມເຈັບປວດຂອງລາວ, ລາວຊອກຫາຜູ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ແລະຊອກຫາວິທີທາງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຜ່ານຄວາມເຈັບປວດ, ແລະຊອກຫາປະສົບການເພີ່ມ. ມັນໄດ້ກາຍເປັນຊ່ວງເວລາອັນແນ່ນອນໃນຊີວິດຂອງລາວ, ແລະລາວຈະກາຍເປັນສິດຍາພິບານທີ່ມີສຸຂພາບສົມບູນ, ແລະມີຄວາມຫ່ວງໃຍ. ການທໍຣະຍົດສາມາດເຮັດໃຫ້ເຮົາຂົນຂຶ້ນຫຼືຕີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ຈົ່ງເຊື່ອເຊີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ຄວາມເຈັບປວດຂອງທ່ານເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນການເຕີບໃຫຍ່ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PSI

